

דרך הדי"ק

מתורתו של האדמו"ר רבי יאשיהו יוסף פינטו שליט"א

ואתחנן | גיליון 91 | י"ג אב התשפ"ד

סעודה ראשונה

"ואתחנן אל ה' בעת שהוא לאמר"

משה רבנו התפלל להיכנס לארץ רק אחרי שאהרן נפטר כי לא רצה שתהיה בחירה בינו לבין אהרן

צריך לדעת יסוד גדול שלומדים בפרשתנו על כוח התפילה, משה רבנו במשך כמה חודשים מאז שמרים נפטרה בחודש ניסן ידע שהוא עומד למות ולא יכנס לארץ ישראל, אבל במשך כל התקופה הזו משה רבנו לא התפלל לקב"ה שיכניס אותו לארץ ישראל אלא התחיל מראש חודש אב להתפלל להיכנס.

נבוא ונשאל למה משה רבנו חיכה לרגע האחרון ורק אז התפלל להיכנס לארץ, למה לא התפלל על זה במשך כל העשרה חודשים אחרונים שלו, זה כמו אדם שצריך לשלם את השכירות של הבית שלו הוא צריך להתחיל לאסוף ולהכין את הכסף מתחילת החודש, לא ביום האחרון של החודש לרוץ ולחפש את התשלום. אותו דבר משה רבנו, הקב"ה אמר לו שלא יכנס לארץ ישראל, הוא היה צריך לבכות ולהתפלל שיכנס, למה הוא משאיר את זה כמה ימים לפני פטירתו ורק אז הוא מבקש להיכנס?

אז ביארנו ואמרנו יסוד גדול, המדרש אומר (ילקוט"ש ויקרא ח, תקי"ב) שתפילה תמיד עושה חצי, מה שהאדם מתפלל בכוח של התפילה להושיע את האדם בחצי מהדברים ולומדים את זה מאהרן, וכך התורה הקדושה אומרת על אהרן (דברים ט, כ) "ובְּאַהֲרֹן הִתְאַנֵּף ה' מְאֹד לְהַשְׁמִידוֹ וְאַתְּפַלֵּל גַּם בְּעַד אַהֲרֹן בְּעַת הַהוּא" הקב"ה כעס ורצה לכלות את אהרן והמדרש אומר אין לשון השמדה אלא כלוי בנים. לאהרן היו ארבעה בנים והקב"ה רצה להרוג את כל ארבעת הבנים של אהרן, משה רבנו התפלל על אח שלו שהקב"ה ירחם עליו ויסלח לו על הטעות שכביכול אהרן עשה, הקב"ה סלח לאהרן שני בנים של אהרן נשארו ושני בניו מתו. מפה לומד המדרש שתפילה עושה חצי, שרק שניים מתוך ארבעת בני אהרן מתו כי מתי שהאדם מתפלל הקב"ה מקבל חצי מהתפילה.

על פי זה נבין למה משה רבנו לא התפלל, משה ידע שהגזירה עליו ועל אהרן במי מריבה ששניהם לא יכנסו לארץ ישראל ואם משה רבנו יתפלל, אז התפילה תענה למחצה כמו עם בני אהרן ורק אחד מהם יוכל להיכנס לארץ ישראל ואם משה יתפלל הוא יכנס, כי הגמרא אומרת (ב"ק צב). כל המבקש רחמים על חבירו והוא צריך לאותו דבר הוא נענה תחילה אז הקב"ה ישמע למשה והוא יכנס, לכן משה לא התפלל עד הרגע האחרון להיכנס.

ואולי אפשר להגיד עוד דבר למה משה רבנו לא רצה להתפלל, המדרש

מספר על עשרה הרוגי מלכות (אבות דרבי נתן לה, ג) כשהגיעו להרוג את רבי ישמעאל כהן גדול ורבן שמעון בן גמליאל, שניהם התחילו לריב ביניהם את מי יהרגו ראשון, רבי ישמעאל אמר שהוא כהן בן כהן גדול ואותו צריך להרוג ראשון ולא את החבר שלו רבן שמעון כי הוא יותר ממנו ורבן שמעון אמר שהוא נשיא בן נשיא ואותו צריך להרוג ראשון, עשו ביניהם גורל, כי כל אחד מהם רצה לתת את החיים שלו בשביל החבר שלו ולא ח"ו לקחת את החיים לעצמו.

**מדאי הוא דבי שמעון
למקור עליו בשעת הדרך**

הזרמנות הר פעימית
להנצחת שמות במהדורה
החדשה והמהודרת של ספרי
לימוד הזוהר היומי

**ניתן להנציח שמות
להצלחה, ישועה ופרנסה
או להנציח את שמות
הנפטרים לעילוי נשמתם**

ולזכות בשותפות של
נשרות אלפי סיומי
הזוהר הקדוש

להנצחת הזוהר היומי
או הנצחת חודש לימוד טלא
במהדורת הזוהר היומי שתהולק בעשרות אלפי עותקים

התקשרו למוקד הזוהר בטלפון 9260*

נפש הדי"ק

"ואהבת את ה' אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך" (דברים ו, ה), זה טבוע בנו, זה חדור בתוכנו, זה חלק מהנפש של היהודי אהבת השם, מאז שהקב"ה אמר על הר סיני (שמות כ, ב) "אֲנֹכִי ה' אֱלֹהֶיךָ", אז האלוקים הוא האלוקים שלנו, ומשם אנחנו אוהבים אותו "ואהבת את ה' אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך", האהבה שלנו להשם היא אהבה פנימית וזו הנפש שלנו. וכל השאלות, וכל הבעיות וכל הסכסוכים העצמיים שיש לנו בנפש, הם סכסוכים של היצר הרע עם השכל שנלחם בינו לבין עצמו ועושה משא ומתן בינו לבין עצמו ומחליט החלטות בינו לבית עצמו והנפש של האדם שבויה ביד שלו, שהוא לוקח אותה למקומות שלא מתאימים לנפש של האדם. לכן את הנפילה, את המשבר של השכל, לא ננצל בלתי לשכל עוד כוח להמשיך לשלוט ולעשות טלאי לעוד חודש, לעוד שנה, ושוב ליפול. אלא בין ההילוך להילוך בין המהלך למהלך, בזמן שאין כלום תנצל את זה להעביר למהלך של הלב, ואז תעשה את הדברים מטוהר, מקדושה, מטרה, מעבודת השם, מתמימות שיש בכל עם ישראל

"אתה הראת לדעת כי ה' הוא האלהים אין עוד מלבדו"
אדם שמפסיק את הדבקות בקב"ה אפילו לרגע אחד מיד באות לו בעיות

"אתם הדבקים בה' אלהיכם חיים כלכם היום" אדם שכל כולו דבק בהשם הוא חי, אדם שיש איתו בעיות סימן שיש לו דליפה ולא משנה כמה סיפורים הוא יספר. אבל יש עוד דברים שלפעמים יש לאדם תיקון, יסורים של אהבה. אבל בעיה שהשטן בא לאדם זה כי יש לו דליפה, אם יסגור את החלונות לא תהיה לו בעיה.

מסופר על החפץ חיים שבא אליו אדם לשאול אותו שאלה על ניתוח לבנו והחפץ חיים אמר לו לעשות את הניתוח כך וכך. התחיל אותו אדם לדבר עם החפץ חיים בלימוד ואחרי שעה שעתיים שדיברו בדברי תורה, אמר לו החפץ חיים שלא לעשות את הניתוח. שאל אותו אדם את החפץ חיים למה, מה השתנה עכשיו שלא צריך לעשות את הניתוח ולפני שעתיים כן היה צריך לעשות את הניתוח. ענה לו החפץ חיים, על פי המעלה של האדם בעבודת השם ובלמוד תורה כך ההנהגה איתו, חשבתי שאתה משהו אחד ואחרי שדיברנו בלימוד ראיתי שאתה משהו אחר, אז לא צריך את הניתוח. על פי ההנהגה של האדם והקירבה שלו לקב"ה, הוא צריך ניתוח או לא צריך ניתוח.

כמעט שלושים שנה שאנחנו מקבלים קהל, לא היה יום אחד שלא נתנו שיעור, או נתנו תורה. שלושים שנה כך כל יום ביומו, אם לא דיבור בכתיבה. נתנו תורה למאות אלפי אנשים וראינו מליוני אנשים, את העשירי עולם ואת העניים, את כולם. ואנחנו אומרים את זה מידיעה עמוקה שיודעים טוב טוב בעולם, שכל אדם שיש לו בעיה הוא פתח דלת והשטן נכנס בדלת הזו, אם יסגור את הדלת לא תהיה לו בעיה.

אדם שדבק בקב"ה יכול להבין את הקב"ה, יכול להבין את הרב שלו, יכול להבין את הכל. אדם שמאבד את הדבקות בהשם, הוא לא ידע מה רוצים ממנו, יכול להיות מחופש אבל הוא לא אמיתי, אמיתי זה מי שדבק בהשם.

מתי שהאדם דבק בקב"ה ואין עוד מלבדו, אז אין לו בעיה גם אם יעשו לו כישוף וגם אם יקחו לו חול, ברגע שיש לאדם משהו אחר מלבד השם, יש לו בעיות בפרנסה, בעיות עם מס הכנסה, כל הבעיות שיש בעולם באות לאדם.

הגמרא מספרת (חולין ז:): על רבי חנינא שהייתה איזו מכשפה שניסתה להשיג חול מתחת לכסא שלו כדי לעשות לו כישוף ולהפיל אותו מגדולתו. רבי חנינא ראה את המכשפה שכל פעם באה ועומדת בקירבתו, מנסה לקחת חול בלי שירגיש לעשות לו כישוף. רבי חנינא הלך למכשפה ואמר לה שלא תעבוד קשה כי הוא יביא לה חול, הוא לא מפחד ממנה כי אין עוד מלבדו מהקב"ה והוא לא פוחד מהכישופים שלה.

כשבאים אלינו ואומרים לנו, הרב הוא אמר לי, זה סיפר לי, אנחנו יודעים שהאדם הזה פסול. אם סיפור הגיע לאדם הוא לא בסדר, אם פלוני נהיה חבר שלו הוא לא בסדר, כמובן שאותו פלוני לא בסדר, אבל גם האדם שנהיה חבר שלו כי לבן אדם קדוש וטהור לא באים סיפורים, מתי שבאים לאדם סיפורים סימן שהוא לא בסדר.

שואלת הגמרא איך רבי חנינא לא פחד מהכישופים שלה, הרי אמר ר' יוחנן למה נקרא שמן כישופים כי הם מכחישין פמליא של מעלה ואם כך כן יש כוח לכישופים. מתרצת הגמרא ואומרת שאצל רבי חנינא זה משהו אחר, דנפיי שא זכותיה שהנשמה שלו מרוממת. אדם קדוש לא צריך לפחד מכישופים, אדם פחות קדוש צריך לפחד מכישופים.

האדם צריך לחשוב כל הזמן על השם, בזמן שאוכל ושותה הוא צריך לחשוב על השם שאוכל כדי שיהיה לו כוח להיות בריא ולעשות רצון השם. מתי שיש לאדם דבקות כזו הוא יכול להגיע רחוק, אבל אדם שאין לו דבקות בהשם הוא סתם מעביר את הימים, מחכה להלוויה שלו ויגיע למעלה ויזרקו אותו עוד פעם למטה.

ואומר על זה הרמב"ם (מורה נבוכים ג, נא) שלפעמים אדם יבוא ויטען למה יש לו בעיות פה ולמה יש לו בעיות שם, אלא אומר הרמב"ם על פי הדבקות של האדם בקב"ה, כך הקירבה של הקב"ה אליו.

הבעיות מגיעות לאדם מתי שהוא בירידה, כמו שהבית אטום וסגור כך האדם אטום ביראת שמיים ודבקות בהשם, אף בעיה לא תחדור. ברגע שהאדם פתוח ויש חור, לפתח חסאת רובץ ונכנס השטן בפנים. אדם שיש לו בעיה בפרנסה, בעיה בבית או כל בעיה אחרת צריך לדעת שיש לו דליפה ביראת שמיים ושם חוזר משהו. כל פעם שהאדם מאבד את הדבקות בהשם, שם נכנס היצר הרע.

סרקו את הברקוד החדש והצטרפו לקבוצה של כבוד האדמו"ר רבי יאשיהו יוסף פינטו שליט"א

שאלה:

כבוד הרב יש לי חברה הרבה שנים, אנחנו חברות טובות מאד ואני עושה למענה המון אבל יש לה מצבי רוח מאד הפכפכים, היא כל הזמן מתהפכת ואני לא יודעת איך להתמודד איתה.

תשובה:

חבר זה דבר גדול וחשוב, המשנה אומרת (אבות א, ו) עשה לך רב, וקנה לך חבר, חבר זה דבר גדול ואדם צריך לדעת שמתי שיש לו חבר שמספר לו את כל מה שיש לו על ליבו, שהוא סומך עליו ואוהב אותו, אז האמת של אותו אדם כל הזמן נמצאת בחוץ. זה עולם עצום מתי שיש לאדם חבר שהוא יכול לספר ולהגיד לו את הכל, זה דבר שהוא דבר גדול - אבל חבר אמיתי וחבר נאמן. אין מעלה רמה וגדולה וחשובה מחבר טוב וזה דבר שהוא חשוב אבל גם מסוכן. דוד המלך אומר (תהלים קטז, יא) "כל האדם כָּבֹב", כל אדם בסוף אתה מגיע איתו לאכזבה ואתה יכול להתאכזב אכזבה גדולה. צריך לראות, אם הנפש חזקה וזה לא פוגע - חברות זה דבר חשוב ביותר. צריך גם לבדוק שאותו חבר לא עושה מניפולציה שכל פעם כועס וכל פעם מתהפך וכך שזה לא מניפולציה, כי אם חברות נבנית עם מניפולציות זה דבר חמור ביותר, יותר טוב להתרחק מאותה חברות.

עצום, אם יהודי עובד את הקב"ה בצורה של "נעשה ונשמע" אז הקב"ה "טרם יקראו ואני אענה" עוד לפני שהאדם מתפלל, הקב"ה עונה.

אמר להם רבי חנינא אם תפילתי שגורה בפי אם אני מתחיל להתפלל ואני מרגיש שהתפילה הולכת חלק וקל זה סימן שאין על האדם הזה קטרוגים, אז אני יודע שהתפילה התקבלה כי "טרם יקראו ואני אענה" והאדם קיבל מה שרוצה. אבל אם התפילה לא שגורה בפי, אלא אני מרגיש שהאדם הזה לא הולך בדרך של "נעשה ונשמע" זה סימן שיש על האדם הזה קטרוגים, שהמלאכים הרעים באים ורוצים להזיק לו, התפילה שלו לא התקבלה. אם התפילה היא רק עזר והתפילה התקבלה, זה סימן ש"טרם יקראו ואני אענה" כי לפני שמתפללים הקב"ה עונה.

לכן אמר רבי חנינא שאם התפילה לא שגורה בפיו, זה סימן שהאדם הזה מתנהג לא בצורה של "נעשה ונשמע" ואין אצלו "טרם יקראו ואני אענה" ואני יודע שלאיש הזה תהיה בעיה.

זה יסוד גדול, מתי שיש לאדם צרה קשה לו לפתור אותה, וכך אומרת הגמרא (ברכות ה'): אין חבוש מתיר עצמו מבית האסורים. אדם אחרי שהוא נכנס לבעיה, קשה לו לצאת מהבעיה. לפני שיש לאדם בעיה, לפני שהאדם נמצא במצב לא טוב, עליו להילחם ולהתפלל לקב"ה לפני שהוא נכנס לבעיות. כי אם האדם לא במצב של "טרם יקראו ואני אענה", אז הוא כמו כל אומות העולם, יש לו צרה והוא צריך להתמודד עם הבעיה עם תפילות, לעורר רחמים ולפתוח שערי שמיים. אבל אם האדם במעלה של בני ישראל במתן תורה של "נעשה ונשמע" כל דבר שהקב"ה רוצה, קודם כל נעשה ואח"כ נשמע. אם האדם מתנהג כך, אז הקב"ה מתנהג איתו גם במעלה של "טרם יקראו ואני אענה" שלפני שהאדם קורא, הקב"ה עונה לו וזו המעלה הגדולה ביותר.

נקבל על עצמנו בכל הכוח שנקבל על עצמנו את התורה והמצוות בבחינת "נעשה" בלי שכל דבר צריך פירושים למה הקב"ה רוצה כך ואיך הקב"ה רוצה ככה, אלא "נעשה ונשמע" קודם נעשה כל מה שהקב"ה רוצה ואח"כ נשמע. אם נגיע לדרגה כזו, אז גם הקב"ה יענה לנו על כל מה שצריך.

"כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרבים אליו כה' אלהינו בכל קראנו אליו"
אדם שמתנהג בבחינת "נעשה ונשמע" זוכה שתפילותיו ובקשותיו ישמעו לפני שיבקש

מובא בפרשת השבוע "כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרבים אליו כה' אלהינו בכל קראנו אליו" התורה הקדושה אומרת איזה עם קרוב לקב"ה כמו עם ישראל שבכל פעם שאנחנו קוראים ומבקשים מהקב"ה, הקב"ה עונה לנו על מה שאנחנו מבקשים. צריך להקשות קושיה הרי הקב"ה שומע גם את תפילותם של הגוים לא רק את תפילותם של עם ישראל, אם כך מה הפירוש "כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרבים אליו כה' אלהינו בכל קראנו אליו" הרי גם גוים שמתפללים לקב"ה, הקב"ה שומע לתפילות שלהם.

וכך רואים מתי ששלמה המלך ביקש מהקב"ה מתי שגמר לבנות את בית המקדש (מל"א ח, מא) "וגם אל הנכרי אשר לא מעמך ישראל הוא ובא מארץ רחוקה למען שמך... ובא והתפלל אל הבית הזה. ועשית ככל אשר יקרא אליך הנכרי" שגם לתפילות של הגוים הקב"ה יענה ויקבל אותן. אם כך מה הפירוש של הדברים שאנחנו קרובים והקב"ה עונה לנו יותר ואת התפילות שלנו הוא מקבל, הרי גם לגוים הקב"ה עונה ומקבל את התפילות שלהם?

אלא אפשר לבאר ולומר יסוד עצום שצריך להבין ולרדת לעומק שלו, הנביא אומר (ישעיה סה, כד) "והיה טרם יקראו ואני אענה עוד הם מדברים ואני אשמע" אצל עם ישראל שלא כמו אצל אומות העולם, לפני שהם מתחילים להתפלל ולבקש בקשה של דבר מהקב"ה, הקב"ה כבר מקבל את הבקשה לפני שהתחילו להתפלל. ודבר זה התחיל מתי שבני ישראל עמדו על הר סיני ואמרו את היסוד הגדול של "נעשה ונשמע" שקודם יעשו ואח"כ ישמעו, באותו רגע הקב"ה קיבל על עצמו גם קבלה שלפני שבני ישראל מתפללים הקב"ה כבר ישמע את מה שביקשו.

והיסוד הזה צריך ללכת עם כל יהודי בכל אשר הוא הולך, מתי שיהודי מתנהג כמו שקיבלנו על עצמנו במתן תורה להתנהג "נעשה ונשמע" קודם לעשות ואח"כ לשמוע, אז צריך לדעת שכך גם הקב"ה יתנהג איתו בצורה זו, שטרם יקרא והקב"ה ישמע לבקשה של האדם. אבל אם האדם לא הולך בדרך שקיבלנו במתן תורה, לא מתנהג בצורה של "נעשה ונשמע" אז איתו גם הקב"ה מתנהג בצורה אחרת.

האדם צריך לדעת שעליו לעבוד את הקב"ה כמו בצורה שהיינו לפני מתן תורה בהר סיני. "ה' צלך על יד ימינך" (תהלים קכא, ה) הקב"ה מתנהג עם האדם כמו צל, אם האדם מתנהג בצורה שהקב"ה מצפה מאיתנו שקודם "נעשה" ואח"כ "נשמע" אז הקב"ה מתנהג עם האדם גם בצורה של "טרם יקראו" ואז "אני אענה". אבל אם האדם לא נמצא במצב הזה של "נעשה ונשמע" אז הוא צריך לעבור את התהליך של בקשות ותפילות, כל מה שצריך לעבור כדי לקבל דבר מהקב"ה. כך גם אצל אומות העולם, קודם הם מתפללים ומבקשים ואז הקב"ה עוזר. אצל יהודי ירא שמיים בתכלית שהולך כמו שהקב"ה ציפה ומצפה מאיתנו במתן תורה, הקב"ה עונה לו על הבקשה שלו וממלא לו את משאלות ליבו לטובה ולברכה.

הגמרא מספרת לנו (ברכות לד:) רבי חנינא בן דוסא היה מתפלל על החולים ואומר זה חי וזה מת, שאלו אותו מהיכן הוא יודע, האם הוא נביא או בן נביא. ענה להם אם שגורה תפילתי בפי, יודע אני שהוא מקובל, ואם לאו יודע אני שהוא מטורף. על פי זה חשבנו לדקדק ולומר על פי דברנו לפני כן יסוד

אתם חקדישים ואנחנו חפיצים!!
50 ספרים כולל הקדשה ב400 ש"ח
להשתלפות - 052-5106510

מור זקננו רבי מאיר אבוחצירא היה מקפיד שכל פעם שהילדים שלו היו יוצאים מהבית, הוא היה לוקח שקית קטנה, שם בפנים קצת זעתר וקצת רוטא, ושם לכל ילד שלו בכיס, הוא היה אומר סגולה נגד עין הרע, תשימו את זה בכיס שלכם.

זה טוב שאדם ישים בבית, באוטו, בתיק שהוא לוקח איתו, בכל דבר חשוב, שקית עם קצת זעתר, יש בזה סגולות, יש בזה כוחות גדולים לדחוק ולהסיר המזיקים ועין הרע. השם יציל את כולנו מעין הרע ויתן ישועה ושמחה והצלחה.

רבי שמעון לביא היה קודש קודשים, רבי שמעון לביא היה גר במרוקו בעיר פס ובגיל שלושים ושבע רבי שמעון לביא החליט לעלות לארץ ישראל. רבי שמעון לביא היה קשור הרבה הרבה לרבי שמעון בר יוחאי בנפש שלו, הוא חיבר את הפיוט "בר-יוחאי", השיר "בר-יוחאי נמשחת אשך"...

שספרדים, אשכנזים, כל קהילות עם ישראל קיבלו אותו. אין הרבה דברים שכל הקהילות קיבלו, יש דבר שספרדים שרים, יש דבר שאשכנזים שרים - אחד השירים שכל העדות שרים זה רבי שמעון לביא, "בר-יוחאי נמשחת אשך"...

ומסופר עליו שהוא הלך לארץ ישראל, בדרך הוא עבר דרך לוב והוא הגיע ללוב והוא החליט שהוא רוצה להישאר שם, הוא ראה שצריך שם רב שיחזק את התושבים, והיו לו שתי ברירות: או לעלות לארץ ישראל כמו שחשקה נפשו ללכת לקבר של רבי שמעון בר יוחאי ולגור שם ולהיות שם ולעשות פירוש על הזוהר או להישאר בלוב. הוא אמר, אם הייתי שואל את רבי שמעון, רבי שמעון היה אומר לי להישאר פה. הוא נשאר בלוב וחזיק והיה קדוש עליון. הוא כתב פירוש על הזוהר, "כתם פי", את השיר "בר-יוחאי", היה קדוש קדוש.

רבי שמעון לביא נפטר ואחרי הרבה שנים, לפני הרבה שנים, הערבים היו הולכים לקבר שלו והיו מתפללים וכל תפילה היו נענים. ילד משותק לוקחים לקבר של רבי שמעון לביא - קם על הרגליים. אשה חולה לוקחים לקבר של רבי שמעון לביא - מתרפאת.

והיהודים ידעו, זה הקבר של רבי שמעון לביא ולאט לאט הערבים אמרו שזה שלהם. התחיל מלחמות בין היהודים לבין הערבים. הערבים אומרים "כולה שלי", היהודים אומרים "כולה שלי". היהודים אומרים זה רבי שמעון לביא, הערבים אומרים זה איזה קדוש של הערבים. ולאט לאט התחיל שפיכות דמים, הערבים ניסו להשתלט על זה בכוח, היהודים החזירו בכוח, ממש מתו אנשים.

באותו זמן איטליה היתה שולטת על לוב ואז הגיע עד בית המשפט העליון של איטליה, מה לעשות? ובית המשפט העליון של איטליה החליט לפתוח את הקבר של רבי שמעון לביא ולראות, אם קבור שם אדם בקבורה יהודית זה של היהודים, אם קבור שם אדם בקבורה של המוסלמים, זה של המוסלמים.

קבעו יום שפותחים את הקבר שלו, כל היהודים עמדו בצד אחד, כל המוסלמים עמדו בצד שני, כולם עם חרבות, עם כלי נשק, מי יתקרב, מי יקח, מי יעשה. פתחו את הקבר, חפרו ברתת וחלחלה, מצאו את הנוף של רבי שמעון לביא אחרי מאות שנים שלם איך שנקבר. ואז הערבים היו בפחד גדול, ברחו כולם מהקבר וזה הקבר של רבי שמעון לביא.

רבי שמעון לביא זכה לכתוב את השיר "בר יוחאי נמשחת אשך" שהשיר הזה התקבל בכל תפוצות עם ישראל, אצל הספרדים, אצל האשכנזים, כל העדות כולם קידשו את השיר הזה שהוא שיר קדוש עם סודות תורה גדודים לים ונשגבים על רבי שמעון בר יוחאי. השיר הזה מעורר כל פעם ומנענע למטה בחוט את החוט למעלה ומשפיע שפע גדול בכל העולמות.

שבת דברים העולמית

סגולת הישועות של הדור
קריאת קודש מפי כבוד
האדמו"ר רבי יאשיהו פינטו שליט"א

לקראת השבת הקרובה שבה מתחילים בכל תפוצות ישראל את "ספר דברים" נחזק את קריאת "ספר דברים" בשבת קודש

הפיצו וחזקו את סגולת קריאת "ספר דברים" ותזכו גם אתם לישועה כללית ופרטית בכל דבר שתצטרכו

לקבלת "ספר דברים" בחינם פנו אלינו בכל רשת חברתית

Seferdvarim

המצפן שלך למוסריות

משנה תורה- למצוא את דרך האמת

לקבלת הספר: 03-792-2548
חפשו: ספר הישועות - ספר דברים G

